

Florea
FIRAN

Cătălin Dorian Florescu

Scriitor elvețian de origine română, afirmat ca romancier de succes în plan european, Cătălin Dorian Florescu trăiește la Zürich, scrie în germană, mai ales despre România, marcat de perioada copilăriei și adolescenței. Cinci dintre primele sale romane publicate până acum au fost traduse în română și au fost bine primite de critica literară și de către cititori. Cu toate acestea, Cătălin Dorian Florescu nu este încă prezent în exegeze, antologii sau dicționare românești, în afara unor succinte prefețe, semnate de altfel de critici de referință: Mircea Mihăieș semnează prefața la primul roman tradus în română de Adriana Rotaru, *Vremea minunilor* (2005), Marius Chivu la următorul roman, *Drumul scurt spre casă* (2006), Robert Șerban la *Maseurul orb* (2007), urmate de *Zaira* (2010) și *Jacob se hotărăște să iubească* (2012), toate traduse de Mariana Bărbulescu și publicate la editura Polirom. Nu există însă un studiu mai amplu care să-l situeze pe Cătălin Dorian Florescu într-un fel și în literatura noastră, dar încă este timp, autorul continuând să scrie și să publice cu consecvență. L-am descoperit

citindu-i câteva romane care m-au captivat, prin interviurile și scurtele mărturisiri acordate la revenirea în România am aflat despre voința puternică și tenace în activitatea sa prodigioasă de scriitor.

Cătălin Dorian Florescu s-a născut la 27 august 1967, în Timișoara. Tatăl său, de care s-a simțit apropiat și protejat permanent, provine din Oltenia, după cum autorul adesea mărturisește. La 9 ani călătorește, însoțit de tatăl său, în Italia, apoi în SUA, în încercarea de a se vindeca de o boală misterioasă numită Charcot-Marie, despre care nu se știe prea mult și de care nici în prezent nu a scăpat definitiv. După 8 luni se întoarce în țară, în 1982 susține admiterea la liceu, alege însă soluția emigrării, tot în speranța vindecării, și împreună cu părinții săi se stabilește la Zürich, unde mai târziu va obține și cetățenia elvețiană. Frecventează Facultatea de Psihologie și Psihopatologie a Universității din Zürich pe care o absolvă în 1995 și se perfecționează în terapia gestaltistă. Lucrează șase ani ca psiholog-terapeut în domeniul reabilitării persoanelor toxicodependente. *Continuare în p. 3*

Alexandru Pascu - Craiova, Calea Unirii

„Alexandru Pascu face parte din galeria artiștilor plastici care au avut ca subiect de inspirație, printre altele, Craiova veche.” Florin Rogneanu

Poezie

Marinela Belu-Capșa
Andrei Codrescu

Eseu

Oana Băluică
Adrian Bușu
Geo Constantinescu
Dan Ionescu
Ioan Lascu
Nicolae Panea
Ion Parhon
Dumitru Radu Popa
Gabriela Rusu-Păsărin

Proză

Adrian Sângerzan

Gabriel Coșoveanu – <i>Elogiu unui stil de viață</i>	p. 4
Adrian Cioroianu – <i>Franța, povestită de un francez</i>	p. 6
Ovidiu Ghidirmic – <i>Orfismul Generației Google</i>	p. 7
Constantin Cubleşan – <i>Odiseea manuscriselor eminesciene</i>	p. 9
Mihai Ene – <i>Cioran și imaginarul decadent</i>	p. 10
Carmen Firan – <i>Experiment de tristă actualitate</i>	p. 15
Rodica Grigore – <i>Adevărul artei</i>	p. 16

Lucian Florin Rogneanu

Alexandru Pascu –
Profesorul și Artistul

p. 24

Alexandru Pascu - Craiova veche,
Răscruciul Mare

